

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118201839
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118201839.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: K., proti žalovanému C., o zaplatenie 4.445,44 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. októbra 2019, č.k. 21Csp/31/2018-68, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrok I.) a v závislom výroku o trovách konania (výrok III.) **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.889,99 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 21.01.2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. konanie v časti o zaplatenie 555,45 eur s prísl. z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil. Výrokom III. žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 75,02 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497, § 708, § 710 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2 Obč. zákonníka a § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v rozhodnom čase. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že na základe zmluvy o bežnom účte sa právny predchodca žalobcu zaviazal pre žalovaného otvoriť a viesť bežný účet a poskytovať jej ďalšie produkty a služby. Záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným predstavuje zmluvu o bežnom účte, uzavretú podľa § 708 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. V súvislosti so Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty U. poskytnutím úverového rámca sa potom práva a povinnosti zmluvných strán spravujú ustanoveniami o zmluvy o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka a ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný čerpal finančné prostriedky v rámci poskytnutého úverového rámca a mal povinnosť poskytnutý úver v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok splácať, túto povinnosť si nesplnil, a preto ho na zaplatenie dlžnej sumy zaviazal súd. Zo zákona vyplýva, že za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Právne irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje. To znamená, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, teda aj tá, ktorá bola uzatváraná podľa Obchodného zákonníka, ak môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy a spĺňa súčasne jej iné atribúty. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah žalovaný nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačенý. Dodávateľom v tomto prípade bol právny predchodca žalobcu, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť. Spotrebiteľom je žalovaný, ktorý pri uzatváraní zmluvy nevykonával žiadnu obchodnú alebo inú obdobnú činnosť. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade predmetná zmluva o poskytnutí úveru neobsahovala neprijateľné podmienky. Mal za to, že žiadané úroky z omeškania boli v súlade so zákonnými podmienkami (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995

Z. z.), preto priznal žalobcovi aj úrok z omeškania spôsobom, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, keď mal za to, že žalobca bol úspešný v rozsahu 75,02 %.

2. Proti rozsudku vo výroku I. a v závislom výroku III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie „zrušiť a žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť“. Citoval jednotlivé ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z., Smernicu Rady ES č. 93/13/EHS, ako aj jednotlivé ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa spotrebiteľa. Mal za to, že žalobca pripravil do zmluvy ustanovenia vyvolávajúce pochybnosť s úmyslom získať výhodu na úkor spotrebiteľa. Uviedol, že sama skutočnosť, že zmluvnú formuláciu je možno vysvetliť viacerými spôsobmi, je postačujúca k tomu, aby súd ex offo vyložil predmetné zmluvné ustanovenia tak, aby boli priaznivejšie pre spotrebiteľa. Mal za to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú neplatnosť zmluvy. Poukazoval na to, že návrh zmluvy bol pripravený na predtlačných tlačivách ako pri väčšine spotrebiteľských úverových zmlúv, pričom spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, resp. odmietnutie návrhu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorý je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne vyjadril. Mal za to, že žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu. Nárok žalobcu mal za dôvodný a preukázaný. Navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku.

4. Žalovaný následne prostredníctvom svojho právneho zástupcu (s poukazom na skutočnosť, že právne zastúpenie prevzal právny zástupca až po podaní odvolania) v písomnom vyjadrení k podanej žalobe namietal, že v žalobcom doloženej listine sa zjavne jedná iba o návrh zmluvy (táto neobsahuje základné náležitosti). Mal za to, že medzi žalobcom a žalovaným žiadna zmluva nevznikla. Nepopieral, že mu právnym predchodcom žalobcu boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré čerpal postupne, pričom však možno teda hovoriť o bezdôvodnom obohatení žalovaného v intenciách ust. § 451 Obč. zákonníka, kde však súčasne namietal, že pohľadávky bezdôvodného obohatenia sa podľa ust. § 120 Obč. zákonníka premlčujú v 2-ročnej lehote. Vzniesol námietku premlčania. Mal za to, že v danom prípade nešlo o platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom aj vzhľadom na charakter úveru neboli dodržané podmienky a náležitosti zmluvy predpokladané v § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Namietal tiež, že žalovaný bol oboznámený v deň podpisovania žiadosti o splátkovú kartu podrobne s obchodnými podmienkami banky, ktoré nie sú ani čitateľné, sú uvedené na druhej strane žiadosti, pretože sú upravené mimoriadne malým písmom a je len veľmi ťažké sa vyznať, kto je veriteľom a kto za koho koná. Trval na tom, že nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu zmluvy o úvere podľa § 497 Obch. zákonníka, ktorá by bola zároveň i zmlouvou o spotrebiteľskom úvere.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti výroku I. a v závislom výroku o trovách konania - výrok III. podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

6. Vo výroku II. o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 555,45 eur s prísl. rozsudok odvolaním nebol napadnutý, preto je v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Predmetom konania je uplatnený nárok žalobcu v zostávajúcej časti, t.j. o zaplatenie istiny 3.889,99 eur s prísl. s tým, že podľa žalobcu ide o pohľadávku, ktorá mala vzniknúť na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ochrana spotrebiteľa má pritom povahu špeciálnej úpravy vyplývajúcu jednak z ust. § 52 a nasl. Obč. zák., ako aj z osobitných špeciálnych zákonov (napr. zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Súdny sú povinný z úradnej povinnosti poskytnúť spotrebiteľovi v súdnom konaní právnu ochranu tak, ako vyplýva z vnútroštátneho práva a z ustanovení smernice 93/13/EHS.

8. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, ktorým žalobe o zaplatenie 3.889,99 eur vyhovel, na tom právnom závere, že medzi pôvodným žalobcom (U.) a žalovaným došlo k platnému uzavretiu zmluvy o

spotrebiteľskom úvere označenom podľa žalobcu ako Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty U. Žalobca preukazoval uzavretie zmluvy listinou označenou ako „Žiadosť o aktiváciu F.“, ktorú žalovaný podpísal dňa 17.04.2013 a žalobca dňa 30.04.2013. Súd prvej inštancie i napriek tomu, že takáto listina je označená ako žiadosť / zmluva, sa v konaní nezaoberal tou skutočnosťou, či takáto zmluva v skutočnosti vznikla, či predmetnú žiadosť možno považovať za písomnú zmluvu o úvere, či táto má podstatné náležitosti upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa pre platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje písomná forma. Je potrebné sa preto zaoberať tou skutočnosťou, či žalobca dodržal zákonné požiadavky pre platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nesporné, že v uvedenej žiadosti sa jednalo o listinu formulárového typu (predtlačené tlačivo), vopred naformulované, kde boli do jednotlivých častí („koloniiek“) vpisované ručne údaje týkajúce sa spotrebiteľa, pričom obsahovala zmluvné podmienky / články (vyhlásenia), taktiež vopred naformulované. V tejto žiadosti žalovaný poskytuje len svoje osobné údaje, pričom v časti III. s názvom Podmienky úveru sa nachádza údaj o predschválenom úverovom rámci 2.400,- eur v štandardnej mesačnej splátke 80,- eur, v štandardnej úrokovej sadzbe v zmysle platného cenníka 1,9% p.m./ 22,80 % p.a. Tieto údaje sú s najväčšou pravdepodobnosťou dopisované bankou až pri podpisovaní žiadosti, pretože žalovaný vypisoval žiadosť rukou a uvedený údaj je dopísaný technickými prostriedkami. Za banku podpísal žiadosť zástupca Z. dňa 30.04.2013. Z tejto listiny vôbec nie je zrejmé, za akých podmienok sa predmetný úver poskytuje a tiež nie je zrejmé, či a kedy prípadná akceptácia žiadosti veriteľom bola doručená druhej strane teda žalovanému (§ 43c Obč. zákonníka). Len vyjadrenie súhlasu s obsahom určitého návrhu má účinky prijatia návrhu. Aj zo samotných obchodných podmienok pre vydanie a používanie platobných kariet vydávaných U. v spolupráci so spoločnosťou Z., z článku 2 bod 1, 2 je zrejmé, že banka bez zbytočného odkladu informuje klienta o uzatvorení zmluvy vydaním potvrdzujúceho listu o schválení žiadosti a uzavretí zmluvy a zaslaním jedného vyhotovenia zmluvy, čo je potrebné aj v posudzovanom prípade žalobcom preukázať. V danej veci nie je z obsahu spisu ani zrejmé, či žalovaný v čase podpisovania žiadosti o pôžičkovú kartu bol podrobne oboznámený s obchodnými podmienkami banky, ktoré nie sú ani čitateľné, pretože sú upravené mimoriadne malým písmom a v spleti obchodných spoločností - U., Z. je len veľmi ťažké sa vyznať, kto je veriteľom a kto za koho koná. Platné uzavretie zmluvy nemožno nahrádzať ani jednostranným vystavením výpisu z F. B., kde je upravená aj splatnosť dlhu, výška splátky, účtovanie úrokov, poplatkov za vyhotovenie a zaslanie výpisu a podobne. Ak na základe takýchto úkonov začal žalovaný používať kartu a čerpať prostriedky poskytované bankou, nemožno dospieť k názoru, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere. Pokiaľ žalobca tvrdil, že prijatím a schválením zmluvy o používaní karty došlo zároveň aj k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, ktorou mal byť čerpaný úver, podľa názoru odvolacieho súdu uvedené nemôže viesť k platnému uzavretiu úverového vzťahu. Uvedenú „Žiadosť o aktiváciu F. B.“ možno síce chápať ako určitý návrh uzavretia zmluvy, avšak vzhľadom na špeciálu úpravu v oblasti spotrebiteľských úverov je potrebné vyhodnotiť, či tento zodpovedá návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či obsahuje podstatné obsahové náležitosti vyplývajúce zo zákona. Je potrebné, vzhľadom na mechanizmus uzatvárania zmluvy, sa zaoberať tou skutočnosťou, či k uzavretiu písomnej zmluvy vôbec došlo, či žalobca preukázal platné uzavretie zmluvy, nakoľko jeho forma akceptácie podpisom uvedenej žiadosti ešte nezakladá splnenie základných náležitostí, ktoré platná právna úprava na uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, ktorú žalobca so žalovaným mienili uzavrieť, podľa obsahu žiadosti vyžaduje, či peňažné plnenie, ktoré žalobca žalovanému poskytol a ten ho prijal, nie je plnením bez právneho dôvodu a zároveň sa vysporiadať so vznesenou námietkou premlčania.

9. V ďalšom konaní súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vyvodí z vykonaného dokazovania skutkové zistenia v takom rozsahu, aby mohli byť po ich právnom posúdení podkladom pre rozhodnutie o predmete sporu v zmysle podanej žaloby, pričom sa vysporiada aj s námietkami žalovaného, ktoré uviedol v podanom odvolaní.

10. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Lehoty ustanovené zákonom na vykonanie procesného úkonu stranami v konaní v čase od 27.marca 2020 do 30. apríla 2020 neplynú (§ 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).